

Lovforslag nr. L 167. Fremsat den 12. marts 1980 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retsafgifter

§ 1

I lov om retsafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 643 af 30. december 1976, som ændret ved lov nr. 77 af 8. marts 1978 og lov nr. 291 af 8. juni 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»§ 2. Sagens værdi beregnes efter reglerne i retsplejelovens §§ 228 og 229, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Værdien af sager i henhold til leje-loven beregnes, når sagen omfattes af 1. pkt. i retsplejelovens § 228, stk. 2, ved at multiplicere den årlige ydelse, påstanden angår, med 5. Omfattes sagen af 2. pkt. i den nævnte lovbestemmelse, kan værdien ikke overstige

ydelse pr. år, multipliceret med 5. For sager i henhold til lejelovens §§ 87 og 93 fastsættes sagens værdi dog til ét års leje.«

Stk. 2. og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiftsfri er endvidere sager, der anlægges i henhold til lejelovens § 49, samt sager, der vedrører kapitel II-V i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.«

3. I § 31, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »konkursbo eller«: »insolvent«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. maj 1980.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Retsafgiftsloven er senest ændret ved lov nr. 291 af 8. juni 1978. Vedrørende denne ændringslov henvises til Folketingstidende 1977-78: 4072, 4981, 9590, 9633; A 2487; C 487.

Lovforslaget tager sigte på en tilpasning af retsafgiftsloven til lov nr. 237 af 8. juni 1979 om leje, lov nr. 238 af samme dato om midlertidig regulering af boligforholdene og lov nr. 260 af samme dato om ændring af retsplejeloven, idet retsafgiftsloven i § 2, stk. 1, og i § 12, stk. 2, henviser til tidligere lovbestemmelser på disse områder.

De nævnte love af 8. juni 1979 er trådt i kraft den 1. januar 1980.

Der foreslås samtidig en ændring, der i praksis har vist sig påkrævet vedrørende beregningen af retsafgift i dødsboer, hvori arv og gæld ikke vedgås. Der henvises herom til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 3.

Forslaget vil ikke medføre nogen nedgang i retsafgiftsprovenuet i forhold til provenuet før 1. januar 1980.

Betydningen for provenuet af, at sagens værdi efter forslaget i visse lejesager beregnes ved multiplikation af et årligt beløb med 5 og ikke som efter den almindelige regel i retsplejeloven med 10, lader sig ikke beregne efter de foreliggende statistiske oplysninger. Den vil dog være beskeden.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Ændringen af retsplejeloven går blandt andet ud på en ændret beregning af sagens værdi, når påstanden angår en ydelse, der skal betales et ubestemt antal gange. Det var her tidligere den almindelige regel, der blandt andet fandt anvendelse i lejesager, at sagens værdi bestemtes til det 5-dobbelte af ét års beløb. Dette er nu ændret til, at værdien beregnes ved at multiplicere ydelserne pr. år med 10.

Værdien af sager i henhold til den hidtidige lejelovs §§ 15 og 63 (opsigelse og ophævelse af

lejemål) fastsættes efter den gældende retsafgiftslov til ét års leje.

Efter den gældende retsafgiftslovs § 12, stk. 2, er sager, der anlægges i henhold til den hidtidige lejelovs §§ 35, stk. 1, og 36 afgiftsfri. Det drejer sig om sager, anlagt af lejere, hovedsagelig til nedsættelse af lejen, når denne findes væsentlig højere end det lejedes værdi. Sager, anlagt af udlejerer efter den hidtidige lejelovs § 35, stk. 2, til forhøjelse af lejen, er derimod ikke afgiftsfri.

Afgiftsfri efter retsafgiftslovens § 12, stk. 2, er endvidere sager vedrørende kap. II og III i lov om midlertidig regulering af boligforholdene. Det drejer sig om lejeforhøjelsessager i beboelseslejemål i de områder, hvor boligreguleringen endnu gælder.

I sager, der ikke er afgiftsfri i henhold til disse bestemmelser og ikke drejer sig om opsigelse eller ophævelse af lejemål, vil ændringen i den hidtidige retsplejelovs § 227 betyde en fordobling af sagens værdi ved beregningen af retsafgiften.

Boligministeriet har henstillet til ministeriet for skatter og afgifter, at retsafgiften for disse sager ikke forhøjes, men at værdien fortsat beregnes ved at multiplicere med 5, blandt andet fordi lejenniiveauet er steget væsentligt siden 1975.

En særregel i overensstemmelse hermed foreslås indsat i retsafgiftslovens § 2, stk. 2. De i øvrigt foreslåede ændringer i paragraffen er redaktionelle.

Til § 1, nr. 2

De foreslåede ændringer er redaktionelle.

§ 49 i den nye lejelov svarer til § 35, stk. 1, i den hidtil gældende. Den hidtidige § 36 er ikke gentaget i den nye lejelov. Til kapitel II og III i den hidtidige lov om midlertidig regulering af boligforholdene svarer kapitel II-V i den nye lov herom.

Til § 1, nr. 3

Ved lov nr. 299 af 8. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs ophævedes bl. a. retsplejelovens § 680, hvorefter en

panthaver i fast ejendom under visse betingelser kunne forfølge sin ret uafhængigt af skiftebehandlingen af et konkursbo eller et gældsfragåelsesbo. Efter den nye konkurslovs § 85 kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver alene foretages efter begæring af boet eller med dettes samtykke. Baggrunden for denne regel er, at salg på tvangsauktion erfaringsmæssigt i langt de fleste tilfælde indbringer mindre end frivilligt salg. Det er derfor i alles interesse, at boet prøver mulighederne for at sælge f. eks. en erhvervsvirksomhed i forbindelse med den ejendom, der er knyttet til.

Retsafgiftsloven indeholdt tidligere en regel i § 31, stk. 3, om, at i de tilfælde, hvor en panthaver gik frem efter retsplejelovens § 680, kunne samtlige

pantefordringer fradrages, inden ejendommen førtes til indtægt.

Denne regel afløstes ved lov nr. 77 af 8. marts 1978 af den gældende regel i retsafgiftslovens § 31, stk. 2, nr. 3, hvorefter en tilsvarende nettopostering kan foretages i alle tilfælde, hvor et pantsat aktiv sælges i et konkursbo eller et gældsfragåelsesbo.

Denne lempelse i forhold til den almindelige regel i § 28, stk. 2, skyldes navnlig et ønske om at begrænse afgiftsbyrden i konkursboer og gældsfragåelsesboer af hensyn til kreditorerne.

Da dette hensyn imidlertid ikke gør sig gældende ved solvente gældsfragåelsesboer, foreslås lempelsesreglens anvendelsesområde begrænset til konkursboer og insolvente gældsfragåelsesboer.